

[Janne Normann]

re, end at skiftende ministre træffer afgørelser, at det går til monopolrådet.

Det er tilsynet, der laver rapporterne, og som det er nu, bliver det forelagt forretningsudvalget, men ikke monopolrådet. Det ønsker vi det skal, og er der så klager, skal det gå til monopolankenævnet, og derefter er der jo de almindelige domstolsmuligheder.

Så vil jeg gerne sige til fru Anne Grete Holmsgård, at det skam ikke er, fordi vi gerne vil slippe for en dagsorden – vi plejer ikke at lide af dagsordensfrygt – og det er bestemt heller ikke, fordi vi synes, at det er synd for ministeren, hvis der skulle komme en dagsorden igennem, som han måske ikke kan lide. Det spiller ikke ind. Det, der spiller ind, er, at vi vil have en lovændring, og det er det, det drejer sig om. Vi vil gerne have en offentliggørelse, men som jeg siger, er det en storm i et glas vand; hvis en offentliggørelse skal gennemføres på bekostning af en lovændring, så siger vi nej, for det er lovændringen, det drejer sig om, således at vi ikke kommer i den tåbelige situation én gang til.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Janne Normann, at dette drejer sig om to forskellige ting. Det, vi diskuterer i dag under forespørgselsdebatten, er, om denne discountrapport skal offentliggøres i den oprindelige form eller ej. Hvis de radikale ønsker det, kan de nemt opnå det, for de kan bare stemme for den dagsorden, der ligger på folketingets bord. Hvis det er sådan, at man ønsker en lovændring, kan man tage det op i erhvervsudvalget, hvor vi i øjeblikket behandler et beslutningsforslag, så jeg synes i og for sig, det må være nemt for de radikale at få deres ønsker opfyldt.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg forstod ganske enkelt ikke det, fru Janne Normann sagde. Hun sagde – og jeg citerer fra hukommelsen: vi vil gerne have redegørelsen frem, men ikke på bekostning af en lovændring. Hvad skal det sige? Er det på bekostning af en lovændring, hvis man støtter det dagsordensforslag, der er fremsat? Jeg tror egentlig ikke, hvis det får et flertal,

at det vil forhindre, at ministeren i øvrigt fremsætter de lovforslag, han ønsker på dette område; det tror jeg såmænd ministeren vil gøre under alle omstændigheder, uanset at statsministeren i øvrigt i sin åbningstale lovede, at der ikke ville ske nogen liberalisering af monopollovgivningen.

Men hvad er det egentlig, det radikale venstre har aftalt i korridorerne med regeringen? Det synes jeg det ville være meget rimeligt vi fik frem her, for det, der bliver sagt heroppe, er yderst modstridende: vi vil gerne have den frem, men ikke på bekostning af en lovændring. Hvordan kan det blive på bekostning af en lovændring, hvis man støtter dagsordensforslaget fra socialdemokratiet, SF og VS?

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg synes, der er noget, der tyder på, at fru Janne Normann er bange for et eller andet, men det kan vel ikke være det lidt tåbelige rygte, der har gået om, at ministeren vil sætte sin stilling ind på det, hvis denne dagsorden blev vedtaget. Jeg har hørt rygten, men jeg tror ikke på, at ministeren virkelig vil gøre det. Men jeg vil spørge fru Janne Normann, om de radikale er blevet så forskrækkede over det rygte, som har gået her i huset, at man ikke tør stå ved det, som man altså faktisk mener. Jeg har nemlig forstået, at de radikale vil have discountrapporten offentliggjort.

(Kort bemærkning).

Janne Normann (RV):

Det er et svar til alle tre forespørgere, hvoraf det særlig gælder for fru Anne Grete Holmsgård og hr. Gade, at de måske nok ikke kan forstå, at man kan stræbe så vidt som til at ønske to ting opfyldt. De synes, man skal være så beskedent, at man bliver henrykt, bare man får én ting opfyldt, men det gør vi altså ikke.

Det, jeg siger, er, at en lovændring er det vigtigste. Hvis det fører til, at vi ikke får et tilsagn om en lovændring i dag, at vi beslutter noget andet, så synes vi, det er for ringe, og der er altså den store mangel ved den dagsorden, som fru Anne Grete Holmsgård har foreslået, at den ikke indeholder noget